

2016

12/2016

- **Ángelek a "perníčkové" video aneb jak se radovat ze života**

<https://www.youtube.com/shorts/LySZrnuVRg>

- **Jak Ángelka baví učit se**

Ángelek má teď nějaké skokové období. Po roční pauze se opět vrhnul na psaní písmen a čísel, teď k tomu ještě přidal znaménka jako pomlčka, plus apod. Během roku jsme mu víckrát nabízeli jeho oblíbený slabikář s včelkou Májou nebo dřevěná písmenka, s kterými jsme si dříve hráli, ale nejevil žádný zájem. Nyní bere papír za papírem nebo používá tabuli a píše nebo maluje jak o život.

I s malováním zažíváme velký posun. Zhruba rok a půl jsme s našimi dobrovolníky malovali, příp. vystříhovali stovky duh a zoubků. A teď nás Ángelek překvapil. Sám (!) namaloval a vystříhnul několik perníčkových panáčků, sám namaloval duhu, zub ne s 2, ale 3 kořeny (dříve vždy trval na 2 kořenech) a úplně nás ohromil svíčkou s hvězdičkami. Víckrát denně vykřikuje, že se chce učit.

Také stále pečeme perníčky. Na rozdíl od loňska teď Ángel perníčky vykrajuje pomocí formiček sám, dává je na plech a pak plech i sám do trouby. A ještě perníčky využíváme na matematiku - kolik jich dáme na plech vedle sebe, kolik dostane tatínek, maminka atd.

Máme radost, jak se Ángel posouvá, a ještě větší z toho, že ho to všechno baví.

[Ángelovy historky](#)

• Dobrovolnictví jako antidepresivum

Nový článek, který napsala Bára, uveřejněný na webu dobrovolnik.cz, přes který jsme našli už několik našich dobrovolníků.

[O tom jak si nás našel dobrovolník Janusz](#)

11/2016

- **Moc díky facebookovým stránkám "MujAutismus" za skvělé video s českými titulky!**

Cenné myšlenky, praktické tipy, velmi laskavý a pozitivní přístup, Nick má sám zkušenost s autismem.

https://www.youtube.com/watch?v=NPDjMLZ_a6k

- **Áněleěk vymyslel modlitbiěku "Ale je to fajn"**

Je to hlavně o tom, śe je vřechno fajn, a taky o medvědech a jednoroścěch.

<https://www.youtube.com/shorts/7qDSTWPkeN0>

10/2016

- **Áněelovy speciální antény**

Manśel měl koncert s křestem CD a Áněelka v tu dobu hlídala náš dobrovolník Kuba. Když jsme přiřli domů, Kuba říká: "Jaký to bylo? Dobrý, śe jo? Já uś to vím. Áněel totiś několikrát nadřeně tleskal a volal braaavooo!" Áněleěk nám opakovaně dokazuje, śe má nějakě speciální antény. Když byl menří a schovala jsem před ním ěokoládu, tak ji vśdy našel, i když jsem měnila skřýře. Nebo jsem jednou přiřla domů a ěhtěla jsem si s ním hrát, on na mě kouěnul a říká: "Máš hlad. Napapej se." A bylo to tak :-)

[Ángelovy historky](#)

• **Vaše dítě má poslání...**

Jsou tu, aby nám pomohly změnit se a růst...
Od Samahrie, první "Son Rise mámy".

<https://www.youtube.com/watch?v=SB5M455WUtk>

09/2016

- **Přidána aktualita ohledně školy**

Ángelek je prvňáčkem. Děkujeme moc Základní škole Březová, že nám umožňuje vzdělávat Ángela doma, čímž můžeme intenzivně pokračovat se Son Rise programem. Byli jsme ve škole první školní den, popovídali jsme si s panem ředitelem a paní učitelkou, dostali jsme učebnice a Ángelovi z celé návštěvy asi nejvíc učarovalo dětské hřiště před školou. :-)

[škola](#)

- **Ángelek v krásné interakci s prababičkou**

Barbora:

Ángelek s prababičkou. Jejich zatím nejkrásnější a nejhlubší interakce. Vidět je takhle spolu, to je pro mě ráj na Zemi.

Ernesto:

Dítě, které se nedívalo do očí a ignorovalo všechny, kteří od něj něco očekávali... Nyní, stejné dítě, daruje pohledy, úsměvy, obejmutí a pohlazení těm, kteří opustili svoje požadavky...

Díky všem, kteří pijeme z tohoto pramenu, který nám Ángelito dává k dispozici. Děkuji všem za to, že ho milujete a že přijímáte požehnání, které nám tento anděl nabízí. Děkuji ti, synu, za to, že jsi, kdo jsi. Tvůj táta

[Ángelovy historky](#)

- **Co když máme doma léčitele a šamany?**

Co když máme doma léčitele a šamany? Když byl Ángelovi rok a náš kamarád se zrovna necítil dobře, přinesl mu Ángel velký kříšťál a trval na tom, aby si ho vzal. Kamarádovi se pak prý udělalo lépe. Onehdá poklepával jinému kamarádovi pírkiem na prsou, ten se snažil vtípkovat, ale Ángel se na něj dál vážně díval a poklepával dál. Z kamaráda pak vylezlo, že má spoustu těžkých problémů. Nám i našim dobrovolníkům utrousil věty typu: Ničeho se neboj... Máš tvrdé srdce... Ty se učíš. Zavolej si svého andělíčka, ten ti pomůže... Tady bude klid...

Kamarádka (na fotkách) tvrdí, že když se na ni Ángel podívá, má pocit, že se jí dívá až do duše. Jednou přišla na návštěvu, Ángel zapálil vonnou tyčinku a stále kolem ní s tyčinkou

chodil, pak ji dal do stojánku k její židli a vlezl jí na klín, kamarádka říkala, že cítila, jako kdyby ji očistil. Možná tyhle děti spoustu věcí neumí, možná jsou v něčem pozadu, možná vnímají a komunikují jinak, ale kdo ví, v čem všem jsou napřed a s čím nám přišli pomoci.

[Ángelovy historky](#)

08/2016

• **Nejlepší suvenýr z naší dovolené?**

Máme za sebou krásnou dovolenou na Floridě, kde žije půlka naší rodiny a kam se dostaneme maximálně jednou za rok. Některé naše příbuzné jsme viděli po 3 letech. S Ángelkem je vše snazší. V letadle se třeba dříve nechtěl připoutat a řval. V uličkách chtěl chodit nebo běhat, když roznášeli jídlo. Měl tolik energie, že jsme vylézali z letadla úplně hotoví... Teď byl let v pohodě.

Na pláži mi jednou v minulosti vylezl během snad sekundy až na hlavu, protože jel kolem traktor, který upravoval pláž, u toho Ángel hrozně křičel a tahal mě pryč. Teď jsme se na traktor mohli dívat a jen si chvílema zacpával uši.

Ovšem čeho si vážíme úplně nejvíc a z čeho jsme v úžasu, jsou jeho vztahy s našimi příbuznými a ostatními dětmi. Tolik obejmutí, tulení, mazlení, hraní... Spokojeně si hrál s ostatními dětmi v bazénu, nevyžadoval stále přítomnost jednoho z nás, rodičů, a klidně byl aspoň chvíli i s jinými příbuznými, lezl jim na klín, usínal u nich, vykřikoval: "Chci si hrát s babičkou!" Spontánně, bez jakéhokoli pobízení. A jak je to od něj takové ryzí, tak i ostatní úplně zářili. Já sama jsem v naší venezuelské rodině nikdy necítila tolik lásky jako teď. To je nejlepší suvenýr, co jsme si odtud mohli přivést.

[Ángelovy historky](#)

- Pražský deník zveřejnil moc hezký článek o našich dvou bývalých dobrovolnicích a novopečených maminkách Barče a Míše.

[Život jim změnil autista Ángel. Oběma k lepšímu](#)

07/2016

• **Pečeme perníčky i v létě (dokonce s sebou do letadla)**

Vánoce i v létě :-) Tento týden nám to doma voní po perníčkách již po třetí. Ángelek určuje tvary, já vykrajuju, on pak precizně řadí na plech. Nejoblíbenější je andílek a perníčkový panáček. Dva si nechává na konec a bere si je v krabičce všude s sebou. Sní je vždy až tehdy, když se peče nová várka. Nejlepší na tom všem je, že spolupracuje a pomáhá, podává mi formičky, podal i židli, když jsem potřebovala někam dát plech. V podobných situacích slyšíme reakce jako – "podej si to sama" nebo "podá to tatínek" nebo "ty to umíš, já to neumím". Motivace a nadšení dělá divy. Jo a když se mi v první várce perníčky lepily a nešlo mi to, tak mi duchaplně říká "někdy se musí věci zkusit vícrát". To mu říkáme, když se rozčiluje, že něco nejde. A trpělivě čekal, až se mi to povedlo...

Perníčky hrály velkou roli i v přípravě na dovolenou. Ángel na mě jednou udělal ty svoje

velké oči a řekl mi, abych udělala perníčky s sebou do letadla. Když jsem souhlasila, tak to do odjezdu zopakoval ještě asi 150krát (ani moc nepřeháním). A hádejte, co udělal jako první věc po nástupu do letadla? Ano. Vzal si pikslíčku s perníčky a začal jíst. Jak to naplánoval, tak to bylo :-). A cesta za oceán byla v našem životě nejpohodovější, možná že i díky těm perníčkům!

- **Od naší dobrovolnice Evy**

Angelíček, Barča, Ernesto!

Je to neuvěřitelné, ale zástavka "Hostivice ve Vilkách" sa mi stráca z dohľadu. Väčšinou neviem čo povedať, vlastne ani teraz nemám veľa slov. Chcem najmä poďakovať za všetko čo som mala možnosť si u Vás uvedomiť. Za každú započatú dvojhodinovku, ktorá s Vaším (možno vedomým, možno nevedomým) dohľadom otvárala bránu ku mne samej. Ani neviem ako je možné, že sa niečo také stalo mne, že som mala možnosť uvedomiť si svoju užitočnosť a zároveň bezvýznamnosť. Za to, že som mala možnosť uvedomiť si aký dôležitý je postoj, ten postoj s ktorým pristupujem/e ku všetkému v našich 24-hodinových životoch!

Vďačím i za to, že som mala možnosť si spirituálnu "oshovskú" teóriu načítanú v paperbackových knihách uplatniť na tráve pozorujúc a mávajúc nebu s Angelkom ... Nieкто by si myslel, že sú to náhody...

Chcem Vám len povedať "všetkým trom", že to čo robíte je tá najčistejšia forma altruizmu, o ktorej by sa mal svet dozvedieť, i keď viem že Vám stačí aj ten "malý" svet zdieľajúci s Angelkom ... každodenný 24-hodinový Son-Rise, ba čo viac. Myslím, že ste vytvorili a tvoríte originálnu českú verziu ... !

Hoci som aktuálne v rozpore s "vracania" starej Evy, nepustím ju. Nepustím tú, ktorá sa objavila i vďaka Vám.

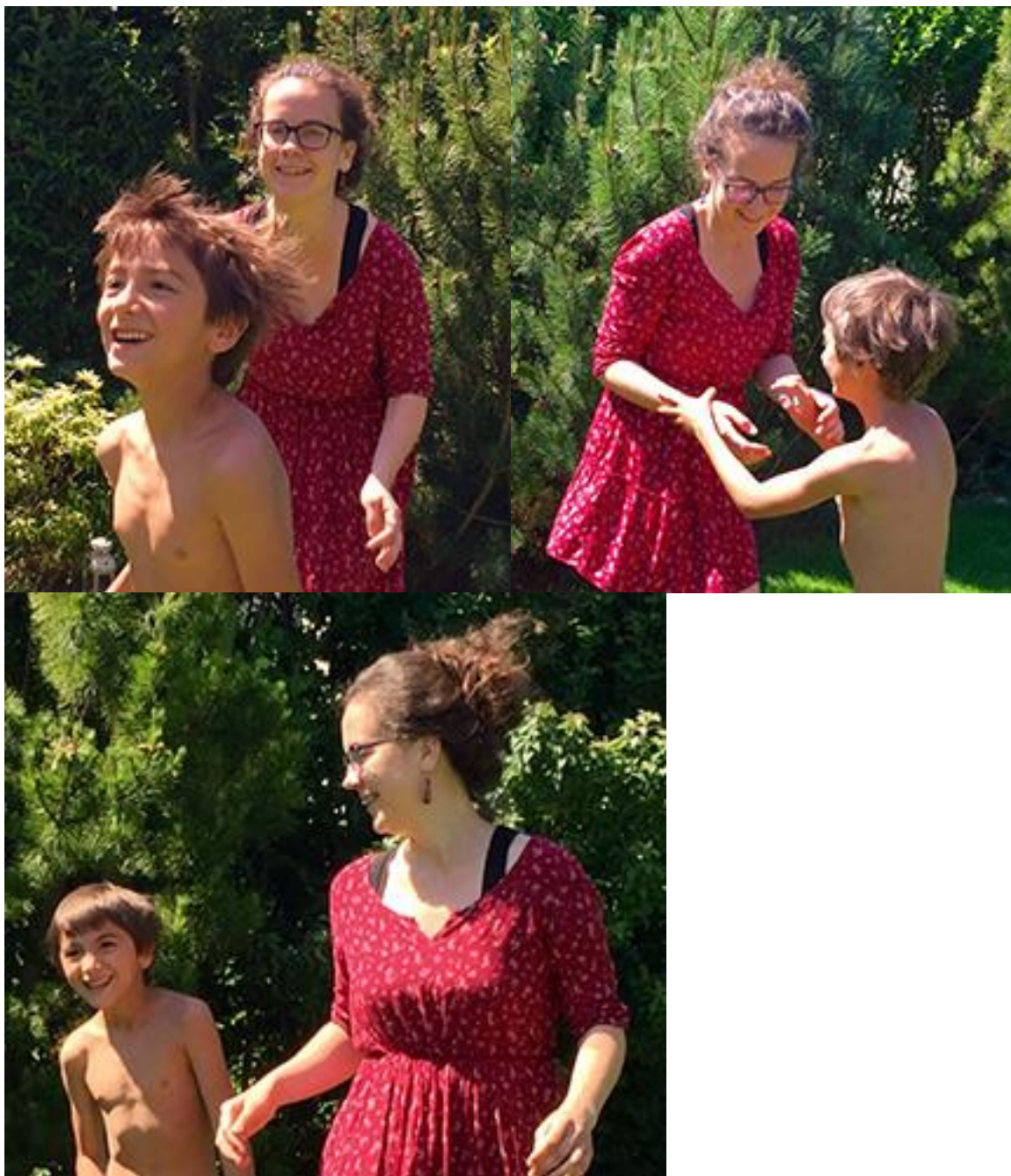
Krásny Život Vám prajem!

PéES: Určite Vás prídeme navštíviť minimálne kvôli Angelkovým očiam, Barčinmu najspirituálnejšiemu a najúprimnejšiemu hlasu pod slnkom a kvôli Ernestovým dialógom, za ktoré zaplatím i krvou! ((-:

S láskou

Eva

05/2016

• **Raun K. Kaufman: Průlom v autismu. Právě vyšla kniha přímo od Rauna.**

Právě vyšla kniha přímo od Rauna (toho, kdo měl v dětství autismus a teď školí po celém světě). Obsahuje jeho příběh i systematicky a přitom čtivě popsané jednotlivé elementy Son Rise programu. Jsme vděční, že kniha vyšla i v češtině a děkujeme za to Vladovi Mokránívi.

• V sekci otázky/odpovědi přibyla otázka:

Poradíte nám, kde máme najít terapeuta Son Rise Programu®? Máme se stěhovat do Prahy?

Není potřeba se nikam stěhovat, Son Rise Program® se dělá doma, v prostředí, kde to dítě zná a kde se cítí bezpečně. Největšími experty na svoje dítě jsme my, rodiče, protože ho známe od narození a trávíme s ním většinu času. Proto se potřebujeme tuto metodu sami naučit – ať už z knih, webu či školení. Nejde jen o konkrétní metody s dítětem, jak např. podpořit oční kontakt, náměty na různé hry, jak zvýšit flexibilitu našeho dítěte, jak se k němu připojit, jak máme zařídit pokoj/hernu, jak pracovat s dobrovolníky, ale také (a hlavně) jak pracovat sami se sebou (např. když se dítě vzteká nebo má záchvat), jak se podívat do sebe na svoje přesvědčení, názory (např. jak je to s mojí vlastní flexibilitou?). Školení Son Rise Programu® probíhají několikrát za rok v USA nebo i v Anglii. V ČR máme to štěstí, že zde působí certifikovaná Son Rise terapeutka Linda Cecavová, která nabízí telefonní konzultace, návštěvu v rodinách a kursy. Má svoje webové i facebookové stránky. Se školeními v USA i Lindou máme jen ty nejlepší zkušenosti, oboje doporučujeme.

[Otázky a odpovědi](#)

04/2016

• **Trpělivost růže přináší aneb zpíváme spolu – Ángelovy historky**

Byli jsme večer v koupelně a najednou Ángelek něco brumlá a nějak si pobrukuje. Po chvíli mi došlo, že je to jedna z ukolébavek, co mu zpívám večer již několik let. To bylo za ta léta poprvé, co ji sám zpíval. Takže mě vnímá?! Přidala jsem se potichu k němu a zpívali jsme spolu. Nechal mě. (Většinou, když zpívám, tak se oboří, ať přestanu.) Začaly

mi téct slzy. Takový zázrak! On jen vypadá, že nevnímá, neposlouchá, ignoruje. Ale někde v té jeho hlavičce se vše ukládá a jsou to právě tyto záblesky, kdy vidíme, že je vše jinak a že vše, co děláme my i naši dobrovolníci, že všechna ta mravenčí práce, má smysl. Jako by nás chtěl povzbudit a dodat další sílu a naději. Jsi kabrňák, Ángelíčku, dík moc a jedeme dál!

[Dobrovolníci](#)

03/2016

• **O svých zkušenostech s autismem od naší dobrovolnice Martiny**

Za Ángelkem jsem začala chodit vlastně shodou mnoha okolností. Pracovala jsem už

kdysi dva roky jako dobrovolník pro Diakonii a pomáhala v sociálně slabších rodinách doučovat děti nebo s nimi trávit volný čas. Tam jsem se taky dostala do kontaktu s Adamem – 8 letým klučinou, který měl středně těžký autismus. Do té doby jsem vůbec nevěděla, co autismus znamená. Chodila jsem s Adamem na hřiště a hlavně jezdila MHD, protože to on miloval. Nevěděla jsem, jak se vlastně mám věnovat klukovi, který souvisle nemluví a nedokáže mi tedy říct, co se mu líbí, co by chtěl, atd. Dostala jsem pár rad, ty jsem aplikovala a začalo mě udivovat, jak lze mluvit a při tom nepronést ani slovo, jak se nestydět za to, že Adam hlásí v autobuse každou zastávku, že si začne na celý autobus zpívat, že zničehonic se nahlas zasměje. Ze začátku pro mě bylo ohromně těžké snést ty káravé pohledy a poznámky typu – Maminko, uklidněte si to dítě? Postupem času jsem si to začala užívat – tedy to, že někdo umí být takový jaký je, aniž by ho zajímaly právě ty káravé pohledy a přihlouplé poznámky okolí. Naučila jsem se lidem dívat do očí s úsměvem a pevným pohledem. Po několika měsících byl ale Adam vyřazen z dobrovolnického programu, takže skončilo i mé první setkání s artistickým dítětem.

Po nějaké době jsem potkala Barboru, se kterou jsme společně studovaly gymnázium a hrály volejbal, a ona mi řekla o Ángelkovi. Zaujalo mě, že existuje úplně jiný přístup k autismu a autistickým dětem, že dokonce existuje speciální program Son Rise, který Barbora s Ernestem aplikují, a který přináší viditelné výsledky. Začala jsem přemýšlet, že bych se zapojila jako dobrovolník k Ángelkovi. Chtěla jsem začít postupně, pomalu. Jenže jak se říká, člověk mění a život mění. Vypadla jedna dobrovolnice, takže jsem do programu naskočila bez přípravy rovnýma nohama. Dnes jsou mé návštěvy u Ángelka pravidelným bodem mého týdenního programu. Díky interakci s Ángelkem jsem se naučila si zase hrát, radovat se, být tady a teď, ať se děje cokoli. Pokojíček, Ángelek a já – tři stálé jednotky v proměnném světě. Fascinuje mě, jak mě Ángelek nastavuje zrcadlo – jsem sportovní typ, takže spolu hodně běháme, skáčeme, padáme a jinak se fyzicky bavujeme – Ángelek nějak vycítil, že právě tohle je má podstata, a že si to s ním užívám. Ještě stále nechápu, že už tři měsíce návštěvu co návštěvu kreslím vánoční stromček, i když mi kreslení vůbec nejde. Možná proto, že kreslím spíš systematicky než hezky. Kmen, větve, ozdobičky, dárečky, hvězdičky, svíčky, srdíčka – vše kreslím tak jako poprvé, a když něco zapomenu, Ángelek mi to okamžitě připomene. Kreslení se pro

mě stalo hrou. V pokojíčku si často připadám jako kdybych procházela různými stupni meditace, kterými mě můj guru provází, a vždy odjíždím nabitá a uvolněná... Pochopila jsem, proč může být autismus darem a jsem nesmírně ráda, že můžu být součástí této malé komunity nadšených a unikátních lidí, která se kolem Ángelka přirozeně utvořila.

[Dobrovolníci](#)

02/2016

• V sekci otázky/odpovědi přibyla otázka: **Stalo se vám, že vám Ángel dával facky? Co jste s tím dělali?**

Ano, budou to už 3 roky, kdy měl Ángel takové období a moc jsme nevěděli, co s tím. Naštěstí jsme v té době objevili Lindu Cecavovou a toto bylo součástí naší telefonní konzultace. Udělali jsme, co nám Linda řekla a facky se pak už nikdy nevrátily. Hlavně

nás tenkrát tak nějak uklidnilo, že to nemusí znamenat, že od teď bude Ángel agresivní vůči nám nebo druhým lidem, ale že možná testuje fyzické hranice, hranice těla a různé vjemy, tlaky, pocity - že je to pro tyto děti neznámá a těžce uchopitelná oblast. Linda doporučila, ať ho víc mačkáme, masírujeme, hladíme, všude po těle i na obličeji a hlavě, ať zkusíme hlavu různě stlačovat a mačkat spánky. Nedávno jsme podobně reagovali na jeden dotaz na facebooku a Linda Cecavová ho doplnila takto: "Ještě něco k těm fackám: Základ je 1) dát hranice....stoupnout si (pokud je to do obličeje), poodstoupit, třeba i chytnout ruce, kouknout se do očí a říci "Tomu nerozumím" nebo "I když mě biješ, ty pastelky pořád zůstanou na poličce /třeba kreslil na zed'/. Je potřeba nechovat se zbytečně agitovaně, to děti spíše rozesmívá. Vzpoměňte si na POCKER FACE. Je však nutné, aby co nejvíce lidí z okolí spolupracovalo a nedávalo fackování zbytečné reakce. 2) oceňovat co nejvíce momentů, kdy dítě komunikuje efektivně a situace zvládá...pocit sebedůvěry..... No a taky svatá trpělivost....At' se daří!" Držíme palce!

[Otázky a odpovědi](#)

01/2016

- **V Lidových novinách v sekci Pozitivní zprávy vyšel malý článkuček o našich dobrovolnících!**

[Pozitivní Zprávy](#)

- **Máme radost, že jedna paní redaktorka z Reader's Digest oslovila naši Barču kvůli rozhovoru a že z toho vzniknul moc hezký článek.**

Paní redaktorka se svého úkolu zhostila úžasně, poctivě si pročetla všechny informace a přišla se k nám i podívat, aby viděla, jak si Angelek s Barčou hraje v pokojíčku...

[Síla osobnosti – Bára a Ángel.pdf](#)